

مقام معظم رهبری:

وزارت اطلاعات پوسته سخت نظام است

پایگاه اطلاع‌رسانی مقام معظم رهبری: حضرت آیت‌الله خامنه‌ای، مقام معظم رهبری، بعدازظهر دیروز (سه‌شنبه) در دیدار وزیر، معاونان و مدیران وزارت اطلاعات، این وزارتخانه را «سکری بسیار مهم و حساس» و «چشم بینا و بیدار نظام اسلامی» خواندند...

صفحه ۲

چهارشنبه ۲۰ مرداد ۱۳۹۵ - ۷ ذی‌القعدة ۱۴۳۷ - ۱۰ آگوست ۲۰۱۶

در ستایش «معمار»

تجلیل دولتمردان و هنرمندان از سید محمد بهشتی

گروه هنر: سیدمحمد بهشتی، رئیس پژوهشگاه میراث فرهنگی سازمان میراث فرهنگی، صنایع‌دستی و گردشگری، عضو شورای‌عالی میراث فرهنگی و گردشگری و رئیس کمیته ملی ایکوم ایران، در مراسم بزرگداشتش که چندی پیش از سوی کانون...

صفحه ۱۱

سال سیزدهم - شماره ۲۶۵۲ - ۲۰صفحه - ۱۰۰۰ تومان

سرمقاله

جلوگیری از آدرس غلط

سید غلامحسین حستاش

«توطئه نفتی» تیت نخست

روزنامه محترم «شرق» در تاریخ ۱۸مرداد ۹۵ بود که در گزارش آن از قول جناب آقای جهانگیری،

معاون اول محترم رئیس‌جمهور،

نقل شده بود: «خارجی‌ها در داخل پول خرج می‌کنند تا قراردادهای نفتی سر نگیرد». البته وقتی

به متن خبر در صفحه دوم مراجعه کنید، می‌بینید

گفته‌ای که از ایشان نقل شده است، قدری متفاوت

است و این‌گونه می‌خوانید که: «برخی از کشورهای

خارجی که با ما میدان مشترک دارند، برای اینکه

ما فعالیت نکنیم و بتوانند از میادین مشترک و

سهم ملت ایران برداشت کنند، یک تیتی از آنها

هم در داخل کشور خرج و هزینه می‌کنند که با

روش‌هایی مانع انجام قراردادهای ما شوند، اما ما

تسلیم این شرایط نخواهیم شد و قطعاً ان‌شاءالله

به‌زودی قراردادهای نفت بسته خواهد شد». با

توجه به اینکه این‌روزها بحث قراردادهای موسوم

به آی‌پی‌سی (IPC) داغ است و چند روز قبل هم

دولت مصوبه‌ای را در این زمینه ابلاغ کرد و با توجه

به اینکه قراردادهای مذکور با انتقادهای زیادی

مواجه است، به‌نظر می‌رسد دست‌اندرکاران محترم

روزنامه «شرق» که خود نیز در گذشته نقدهایی را

در زمینه این قراردادها منتشر کرده‌اند، تیتیر مناسبی

انتخاب نکرده‌اند؛ به ویژه اینکه این تیتیر با متن

اظهارات تطبیق دقیقی ندارد. انتخاب این تیتیر در

فضایی که در آن قرار داریم و تلقی‌ای که در این

فضا ایجاد می‌کند، می‌تواند به نوعی سانسور در

زمینه اظهار نظر درباره IPC بینجامد و منتقدان را

نگران کند که اگر انتقاداتشان را ادامه دهند، مورد

ظن ارتباط با خارجی‌ها و پول‌گرفتن از آنها قرار

می‌گیرند و ایجاد چنین فضایی سیاسته روزنامه

آزاداندیش «شرق» نیست. اما برگردیم به فرمایشات

جناب جهانگیری؛ با توجه به اینکه در کل فضای

خبر، صحبت ایشان به قرارداد IPC برمی‌گردد، از

اظهارات ایشان این‌گونه برمی‌آید که مسیر بی‌بدیل

سرمایه‌گذاری برای توسعه میادین نفتی و از جمله

میادین مشترک را قرارداد IPC می‌دانند وگرنه بهتر

بود که مثلاً می‌فرمودند: «برخی از کشورهایی که با

ما میادین مشترک دارند، خرج و هزینه می‌کنند که

مانع سرمایه‌گذاری ما روی توسعه میادین شوند...

و تاکید می‌فرمودند که ما تسلیم نخواهیم شد و

قطعاً به‌زودی تحت هر قراردادی که با مصلحت

ملی سازگار باشد، سرمایه‌گذاری انجام خواهد

شده. جناب آقای جهانگیری که در گذشته نیز در

مقامات بالا و در دولت حضور داشته‌اند، حتماً

باید به خاطر داشته باشند همین دوستانی که

امروز القا می‌کنند مسیر بی‌بدیل توسعه، میادین

قرارداد IPC است، روزگاری همین مسیر بی‌بدیل

در عقد قراردادهای بیع‌مقابل می‌دانستند.

معاون‌اول محترم که بحق روی توسعه میادین

مشترک حساسیت دارند و علاقه‌مند هستند کار

توسعه میادین نفتی و خصوصاً میادین مشترک با

سرعت پیش برود، چه خوب بود در مقامی که قرار

دارند، قبل از پرداختن به IPC دستور می‌فرمودند

یک مطالعه آسیب‌شناسانه دقیق درباره عملکرد

بیع‌مقابل انجام شود تا مشخص شود که اگر به

ادعای دست‌اندرکاران IPC، در قالب بیع‌مقابل

سرمایه کافی برای توسعه میادین نفتی جذب

نشده، آیا همه مشکل به نوع قرارداد مربوط بوده

است یا بخش درخور توجهی از مشکل با عوامل

دیگری مانند ناسامانی‌ها در برنامه‌ریزی‌های

صنعت نفت، فروپاشی که در ساختار صنعت نفت

اتفاق افتاده بود، ضعف تیم‌های مذاکره‌کننده،

درک‌نکردن تفاوت‌های میادین نفتی با مثلاً زئراتور

برق از سوی بعضی از مدیران و تصمیم‌گیران

مربوطه، ارتباط داشت.

ادامه در صفحه ۴

شهامت داشتیم هرکس اعدام شد زیر حکمش را امضا کردیم

روایت رازینی

از حوادث دهه ۶۰

عکس: مصطفی عباسی، مهر

می‌خواستند چیزی را که اسلام نبود به‌عنوان اسلام انقلابی به خورد مردم دهند و بسیاری از افراد را هم با این تفکر منحرف کردند.

● در زمان طاغوت که ما باید با رژیم فاسد مبارزه

می‌کردیم، اینها یاران داخلی خودشان را به دلیل

مخالفت می‌کشتند. این تفکر هدف وسیله را

توجیه می‌کند، تفکر خطرناکی است، زمانی یک

فرد، بی‌بنیابری می‌کند و گاهی انجام می‌دهد

ولی نمی‌آید این انحراف شخصی را به‌عنوان یک

مکتب ارائه دهد اما وقتی مسعود رجوی مثلاً

گرایشی به همسر یکی دیگر از رهبران سازمان

پیدا می‌کند، می‌آید و با کستاشی، این‌کناه را

توجیه می‌کند و می‌گوید: «ما ازدواج تشکیلاتی

انجام می‌دهیم» و به‌تبع این موضوع عده زیادی

از یاران خود را وادار به فساد می‌کند و در کل

سازمان، بی‌بنیابری به وجود می‌آورد.

● بعضی از گروه‌های چپ مانند «چریک‌های

فدایی» فعالیت نظامی داشتند اما بیشتر گروه‌های

چپ حزبی این‌طور نبودند؛ مجاهدین اما در برابر

نظام اعلام قیام مسلحانه و در بعضی شهرها به

صورت مسلحانه در خیابان قدرت‌نمایی کردند،

خانه‌های تیمی گرفتند و با نیروهای نظام مثل

سپاه و ارتش مقابله کردند.

● رجوی نیاز به یک سری برده داشت؛ یعنی

افرادی که صددرصد مطیع او باشند، نهاد

خانواده را مزاحم خودش می‌دید، برای

اینکه این نهاد را به هم بزند، گناه بزرگ زنا

محصنه را مرتکب شد و اعلام کرد همه

شما باید این عمل را انجام دهید و گفت آن

حتی زمانی که در عراق تبعید بودند آنها رفتند

تسا با امام (ره) ملاقات کنند اما امام وقت ملاقات

نداد و آنها را نپذیرفت. بزرگ‌ترین خیانت منافقین

نه ترورهای کور مردم بی‌گناه بود و نه همکاری

با رژیم بعث؛ خیانت اصلی این بود که این گروه

صدام است.

ادامه در صفحه ۶

گروه سیاست: حجت‌الاسلام والمسلمین علی رازینی، روحانی ۶۳ساله، از قدیمی‌ترین مسئولان دستگاه قضائی نظام جمهوری اسلامی است که

ورودش به قوه قضائیه به سال ۱۳۵۹ بازمی‌گردد.

رازینی بعد از آن در قوه قضائیه ماند و بعدها

در مناصب دیگری نظیر ریاست دادگاه استان

خراسان، معاونت حقوقی قوه قضائیه، ریاست

دادگاه ویژه روحانیت، ریاست دادگاه‌های ویژه

رسیدگی به تخلفات جنگ، ریاست کل دادگستری

تهران (در دور دوم ریاست آیت‌الله محمد زیدی)،

ریاست دیوان عدالت اداری (دور دوم ریاست

آیت‌الله هاشمی‌شاهرودی)، ریاست سازمان

قضائی نیروهای مسلح و ریاست دانشکده علوم

قضائی به خدمت پرداخت. خبرگزاری «فارس»

در گفت‌وگویی با علی رازینی که این روزها ریاست

شعبه ۴۱ دیوان‌عالی‌کشور را برعهده دارد، به

موضوع منافقین، عملکرد آنها در پیش و پس

از انقلاب، محاکمه منافقین و وضعیت امروز

آنها پرداخته که بخش‌های مهم آن را در ادامه

می‌خوانید.

● بسیاری از بزرگان و حتی دوستان و یاران

نزدیک امام(ره) نزدیک بود در دام التقاط بیفتند و

بپذیرند این روش، روش خوبی برای مبارزه است

با حداقل می‌توان سازمان مجاهدین را به‌عنوان

یک گروه مبارز پذیرفت. معدود افرادی از بزرگان

انقلاب و کشور که در رأس آنها حضرت امام (ره)

بودند، این فریب را از ابتدا باور نکردند. امام (ره)

از همان دهه ۴۰ که دوران طلایی این گروه بود،

آنها را تحویل نگرفت و به رسمیت نشناخت؛

حتی زمانی که در عراق تبعید بودند آنها رفتند

تسا با امام (ره) ملاقات کنند اما امام وقت ملاقات

نداد و آنها را نپذیرفت. بزرگ‌ترین خیانت منافقین

نه ترورهای کور مردم بی‌گناه بود و نه همکاری

با رژیم بعث؛ خیانت اصلی این بود که این گروه

صدام است.

با شکایت از وکیل تأمین اجتماعی

مرتضوی باز هم شاکی شد

صفحه ۶

سخنگوی وزارت خارجه آمریکا

ایمیل‌های مربوط به
شهرام امیری محرمانه نبود

ترامپ:

ایمیل‌های کلینتون باعث
اعدام کارشناس هسته‌ای ایران شد

در همین زمینه
صفحه ۸ را بخوانید

صفحه ۷

بازتاب

واکنش شهرداری به گزارش احمد حکیمی پور

این در حالی است که بر مبنای گزارش تفریح بودجه سالیانه شهرداری رنه بودجه مصوب، چون عملکرد تفریح بیش از بودجه مصوب و با اعمال اصلاحیه محاسبه می‌شود هر دو یک عدد را ارائه کردند و هیچ اختلافی در آمار اعلامی وجود نداشت. این در حالی است که گزارش ریز و تفصیلی نیز به صورت مکتوب در اختیار همه اعضای شورا ازجمله نویسنده این مطلب قرار گرفته است.

۳- در این مطلب شاهدیم که نگارنده دوران مدیریت آقای کرباسچی و هزینه‌کرد دوران ایشان را با دوره اخیر مدیریت شهری مقایسه کرده و

ادعا کرده است هزینه شهرداری در دوران آقای قالیباف صد برابر زمان آقای کرباسچی است (!)

به نظر می‌رسد در این یادداشت برخی از ساده‌ترین مسائل همچون نرخ ارز که در سال ۶۸ هم‌زمان با آغاز فعالیت آقای غلامحسین

کرباسچی ۱۲۰۷ ریال بوده است که لازم است با نرخ دلار در زمان فعلی مقایسه شود. ضمن اینکه قیمت هر مترمربع تملک املاک جهت اجرائی

طرح‌های شهرداری در دوران آقای کرباسچی ۳۰۰ هزار تومان بوده آن هم در شرایطی که دستمزد روزانه کارگران در آن مقطع ۳۰۰ تومان بوده

است و باز می‌طلبید هزینه‌های مذکور با دوره اخیر و بیمه و مالیات رقم ۸۵۰۰ میلیارد تومان است که

نادرست بودن ادعای مطروحه را ثابت کرد.

۲- نگارنده مدعی شده در جلسه علنی شورای شهر مورخ ۹۵/۵/۵، شهردار تهران و معاون مالی ایشان یک عدد را در زمینه هزینه عملکرد

شهرداری طی ۱۰ سال اخیر بیان نکرده‌اند.

عطف به یادداشت منتشره در روزنامه «شرق»

۲۶۴۵ مورخ ۱۲مردادماه سال جاری در صفحه نخست این روزنامه به قلم جناب حکیمی پور

تحت عنوان «هزینه‌های شهرداری قالیباف صد برابر کرباسچی است»؛ بدین‌وسیله مرکز ارتباطات

و امور بین‌الملل شهرداری تهران برای مزید اطلاع این عضو محترم شورای اسلامی شهر تهران و همچنین تنویر افکارعمومی، توضیحاتی

را ارائه می‌دهد. خواهشمند است با توجه به ماده ۲۳ از فصل ششم قانون مطبوعات دستور

فرمانید نسبت به انتشار آن در روزنامه «شرق» اقدام لازم مبذول گردد.

۱- نگارنده پس از طرح مسائلی در زمینه ضرورت پاسخگویی مسئولان، شهردار تهران را

به کلی‌گویی درباره مسائل مالی متهم کرده و از ابهام در گزارش‌ها تلفیق قبل از شورای چهارم

خبر می‌دهد. این درحالی است که ایشان چندی قبل از بدهی ۴۰ هزار میلیاردتومانی شهرداری

خبر داده بود، اما پس از گزارشی که شهردار تهران از بدهی شهرداری در جلسه علنی شورای

شهر به تفصیل و تفکیک ارائه داد، مشخص شد بدهی شهرداری به پیمانکاران، اشخاص حقیقی

و نیز درخصوص املاک واقع در طرح‌ها در کنار بیمه و مالیات رقم ۸۵۰۰ میلیارد تومان است که

نادرست بودن ادعای مطروحه را ثابت کرد.

۲- نگارنده مدعی شده در جلسه علنی شورای شهر مورخ ۹۵/۵/۵، شهردار تهران و معاون مالی ایشان یک عدد را در زمینه هزینه عملکرد

شهرداری طی ۱۰ سال اخیر بیان نکرده‌اند.

تیترها

واکنش شهرداری به گزارش حکیمی پور

همین صفحه

کناره‌گیری جهانگیری از ریاست شورای مرکزی کارگزاران

صفحه ۲

گفت‌وگو با علی دیوانداری

تسعیر ارز آخرین راه نجات

صفحه ۴

روایت سیدحسن خمینی از امام(ره):

همه ما درون خودمان محمدرضا پهلوی داریم

صفحه ۲

نفرات برتر آزمون سراسری اعلام شدند

۲۵مرد و ۱۰زن در جدول بهترین‌های کنکور سراسری

صفحه ۱۷

حرف اول

دریاچه ارومیه ودولت اصولگرا

شهربانو امانی
نماینده ارومیه در مجلس پنجم و ششم

دریاچه ارومیه را می‌توان یکی

از مهم‌ترین نمادهای حفاظت

از میراث طبیعی کشور دانست

و رویکردی را که دولت‌های

مختلف در قبال آن اتخاذ

کرده‌اند، نیز شاخصی برای سنجش پایداری آنها به

ارزش‌های زیست‌محیطی به شمار آید. نخستین

هشدارها درباره تهدید دریاچه ارومیه در اوایل دهه

۵۰ مطرح شد؛ باین‌حال کاهش عملی تراز دریاچه

ارومیه از سال ۷۴ آغاز شد. این دریاچه در سال ۸۴

هم‌زمان با روی‌کارآمدن دولت دهم، تراز ی برابر با

۱۲۳۳۰۹ داشته است؛ ولی پس از کناررفتن دولت

نهم و دهم از مسند قدرت، این دریاچه با تراز

۱۲۷۰۶۰ تحویل دولت یازدهم شد؛ یعنی در هشت

سال ریاست محمود احمدی‌نژاد بر قوه مجریه، تراز

دریاچه ارومیه به‌طور متوسط هر سال ۴۰ سانتی‌متر

کاهش یافت. برخی مسئولان دولت قبلی مانند

سیدمحمدرضا میرتاج‌الدینی، انجام مطالعات و

صرف هزینه در تهیه برنامه جامع تالاب‌های کشور

به‌ویژه دریاچه ارومیه در دولت گذشته را نشانه‌ای از

توجه آن دولت به احیای ارومیه می‌دانند؛ طری

که در ۲۸ مهرماه سال ۱۳۸۷ به امضای معاون

اول سابق رئیس‌جمهوری رسید. این در حالی است

که مهر و امضای ستاد ملی مدیریت پایدار حوضه

آبریز دریاچه ارومیه بر مطالعه‌ای با عنوان «برنامه

مدیریت جامع دریاچه ارومیه» نمی‌تواند جای

خالی برنامه‌های عملی را پر کند. آیا این تمام مسیر

مورد نیاز برای احیای دریاچه ارومیه بوده است؟

آیا دریاچه ارومیه‌ای که هم‌زمان با تاریخ امضا و

تصویب این برنامه از سوی اعضای هیات دولت نهم،

ترازی برابر با ۱۲۳۲۰۱۷ داشت، توانست از صدقه‌سر

این قبیل امضاها، یک سانتی‌متر افزایش تراز در

سال‌های بعد از آن را تجربه کند یا نه؟ اکنون مردم

و مسئولان برای بازگرداندن سانتی‌متر به سانتی‌متر

آن باید خون دل خورده و وقت، انرژی و سرمایه‌ای

چندین‌برابر آن زمان، صرف این‌کار کنند. نجات

دریاچه ارومیه به جای برگزاری جلسات و تولید

کتابچه، به اقدام اجرایی نیاز دارد. در تمام سال‌های

<